

София, юни 1968 г.

Уважаема редакция,

Вашият сътрудник Иван Йорданов ми постави няколко въпроси, които се отнасят до автентичния текст на двете последни стихотворения на поета-революционер Никола Вапцаров "Предсмъртно" и "Прощално". Ето моя отговор:

Въпрос: От кого, къде и кога получихте оригиналния ръкопис на "Прощално" и "Посмъртно" от Никола Вапцаров?

Отговор: Окончателният текст на двете стихотворения "Предсмъртно" и "Прощално" /на жена ми/ получих лично от Н. Вапцаров, които бяха написани на един лист в 15 часа на 23 юли 1942 г., в последния момент на раздялата при срещата ни в затвора, след прочитане на присъдите. Това свиждане се разрешаваше по закон само на най-близките /родители и съпруги/ на осъдените на смърт Антон Иванов, Петър Богданов, Атанас Романов, Антон Попов, Никола Вапцаров и Георги Минчев.

Казах окончателен текст, защото след няколко години научих, че друг от същите стихотворения вариант се съдържа в Кожения бележник, който Вапцаров е предал на Младен Исаев на 23 юли 1942 г. /същият ден/, преди да ги изведат от затвора и заведат в съдебната зала за изслушване на присъдите по техния процес. Молбата на Вапцаров, предавайки бележника, е била да го даде на брат му Борис Вапцаров, което било изпълнено.

На другия ден, след като се бе случило най-страшното, единствена цел в живота ми беше да изпълня последното желание на загиналия, а именно: да запазя ръкописите на неговите творби и след по-

Б. Вапцаров